

[Bjørn Poulsen]

ge udenrigsministeren, om der er problemer med at få ansøgere nok herhjemme til tolkning i EF. Eller hænger sagerne måske på noget økonomi med hensyn til uddannelsen af disse tolke, eller hvordan er det fat?

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg er ikke i stand til at svare helt præcist på det sidste spørgsmål og vil så nødig give det, man kalder en søforklaring. Men det er nok en kombination af for nogles vedkommende ulysten til at rejse ud til forhold, de er forholdsvist ukendte med.

Vi arbejder netop i øjeblikket i udenrigsministeriet med et samlet materiale om hele sprogproblemet, dækkende både hvad jeg har kunnet nå at komme ind på i de korte svar her, og ting, jeg ikke er kommet ind på, f. eks. møderne i Kommissionens regie og andre ting, som hr. Bjørn Poulsen sådan set nok har spurgt om, for det dækker jo det hele, men som jeg ikke kan nå at komme ind på her.

Det er mit indtryk, at vores markedsudvalg her i folketinget ved lejlighed vil drøfte det, og jeg har givet udvalget tilsagn om et omfattende materiale om hele problemet, både tallene og årsagerne til, at vi stadig 5 år efter har et problem, hvad jeg erkender i her.

Kofoed (V):

Jeg kan forstå, at der er stor interesse for tolkeproblemet i EF. Jeg takker udenrigsministeren for det udmærkede svar, hans vurdering af EF-Parlamentet er i hvert fald rigtig, der er ingen problemer med hensyn til tolkning dér.

Jeg vil gerne spørge ministeren, når han indrømmer, at der er et problem, om der er noget med, at vores sprogundervisning i Danmark vedrørende tolkning lader noget tilbage at ønske, således at vores tolke ikke har den standard, de skulle have for at opfylde de betingelser, der faktisk stilles for at oversætte fra dansk til de fremmede sprog. Er det dér, problemerne ligger? Er det vores sprogundervisning, der er forkert?

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Det er jo et meget vanskeligt spørgsmål, og jeg kunne næsten se på hr. Kofoeds ansigt, da han gik herop, at det vidste han også

meget godt at det var. Må jeg ikke have lov til at nøjes med at svare i dag, at det vil jeg meget gerne lade gå med ind i overvejelserne. Jeg tror i og for sig ikke, at der ligger noget af den art, men det kan der da gøre.

Jeg vil gerne ende det samme positive sted, som jeg startede. Det, der skaber hele problemet – i det omfang, der er et problem, og det er der visse steder, i Råd, Kommission osv. – er jo den omstændighed, at det er første gang, vi er i en stor international organisation, hvor man har traktatmæssig ret, som det blev sagt så rigtigt af hr. Bjørn Poulsen, til at bruge sit eget sprog. Det er jo det positive udgangspunkt, der giver nogle problemer, det erkender jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

16) Til *udenrigsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Hvad er udenrigsministerens kommentar til den amerikanske regerings indblanding i indre italienske anliggender?«

(Spm. nr. 370).

Gert Petersen (SF):

Det drejer sig jo om, at der er kommet en officiel udtalelse fra USAs udenrigsministerium, hvori man advarede imod, at et bestemt politisk parti, nemlig Italiens næststørste parti, kommunisterne, blev repræsenteret i den italienske regering.

Hos os har vi den opfattelse, at enhver sådan indblanding, i andre landes indre forhold – og det er en særlig grell indblanding, når der er tale om officielle udtalelser fra et udenrigsministerium – er skadelig, og man må tage skarp afstand fra det. Vi har stillet spørgsmålet egentlig ud fra den betragtning, at vi også ville give udenrigsministeren lejlighed til at tage skarp afstand fra en sådan indblanding i et andet lands indre forhold.

Indblandingen bliver jo så meget desto mere grell og kan give anledning til megen mistanke, fordi der er tale om et stort NATO-land, som blander sig i et i denne forbindelse relativt mindre NATO-lands anliggender. Men det er i og for sig ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at man blander sig i regeringsdannelsen i et